

Тут день - неначе сон прозорий

Володимир Свідзінський

Тут день — неначе сон прозорий.

Як тихий корабель,

Пливуть кудись ліси, і гори,

І дикий безлад скель.

Пливуть отари на узбоччі,

Пливе стрімкий обрив...

І звідусіль сіяє в очі

Небес ясний розлив.

Стою один вгорі, над гаєм...

У далеч казкову

З усім зелено-тихим краєм

Я теж пливу.